KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1542/2007

(2007. gada 20. decembris)

par izkraušanas un svēršanas procedūrām siļķei, makrelei un stavridai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vēra Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vēra Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [1] un jo īpaši tās 23. pantu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 2371/2002 23. panta 5. punktā noteikts, ka var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz administratīvo un tehnisko struktūru izveidi, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu kontroli, pārbaudi un izpildi, kā paredzēts minētās regulas 23. panta 3. punktā.

(2) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, ir lietderīgi ieviest vienotas izkraušanas un svēršanas procedūras siļķei, makrelei un stavridai.

(3) Izkraušanas un svēršanas procedūras tika izstrādātas 2002.–2005. gadā, cieši sadarbojoties Kopienai, Norvēģijai un Fēru salām, un izstrādes stadijā tās tika iekļautas Kopienas tiesību aktos kā pārejas posma tehniskie un kontroles pasākumi, kas paredzēti Padomes 2006. gada 21.decembra Regulā (EK) Nr. 41/2007, ar ko 2007. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi [2].

(4) Lai nodrošinātu Kopienas kuģu siļķu, makreļu un stavridu izkrāvumu pienācīgu kontroli un pārbaudi, izkraušana jāatļauj tikai apstiprinātās ostās Kopienā vai trešās valstīs, kuru piemērotā sistēma ir līdzīga sistēmai, kādu šo sugu zivju izkraušanai un svēršanai piemēro Kopienā.

(5) Lai palielinātu zvejas žurnālā sniegtās informācijas precizitāti, ir jāparedz daži izņēmumi Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulai (EEK) Nr. 2807/83, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā reģistrēt informāciju par dalībvalstu veikto zivju nozveju [3]. Skaidrības labad ir jāprecizē, ka dažas šīs regulas prasības attiecas arī uz prasībām, kas noteiktas Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [4].

(6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Zvejniecības un akvakultūras komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro izkrāvumiem, kuri veikti Kopienas teritorijā no Kopienas un trešo valstu zvejas kuģiem vai trešās valstīs no Kopienas zvejas kuģiem un kuru svars pārsniedz 10 tonnas siļķu (*Clupea harengus*), makreļu (*Scomber scombrus*) un stavridu (*Trachurus* spp.) atsevišķi vai jauktā veidā, ja tās nozvejotas:

a) siļķes – *ICES* [5] I, II, IIIa, IV, Vb, VI un VII zonā;

b) makreles un stavridas – *ICES* IIa, IIIa, IV, VI un VII zonā.

[1] OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 865/2007 (OV L 192, 24.7.2007., 1. lpp.).

[2] OV L 15, 20.1.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 898/2007 (OV L 196, 28.7.2007., 22. lpp.).

[3] OV L 276, 10.10.1983., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1804/2005 (OV L 290, 4.11.2005., 10. lpp.).

[4] OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.).

[5] Starptautiskā Jūras pētniecības padome, kā definēta Padomes 1991. gada 17. decembra Regulā (EEK) Nr. 3880/91 par to dalībvalstu nominālās nozvejas statistikas iesniegšanu, kuras zvejo Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OV L 365, 31.12.1991., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 448/2005 (OV L 74, 19.3.2005., 5. lpp.).

2. pants

Apstiprinātās ostas

1. Siļķu, makreļu un stavridu izkraušana ir aizliegta ārpus ostām, ko apstiprinājušas dalībvalstis vai trešās valstis, kas ar Kopienu noslēgušas nolīgumus par šo zivju izkraušanu.

2. Katra attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai sarakstu ar apstiprinātajām ostām, kurās drīkst veikt siļķu, makreļu vai stavridu izkraušanu. Tā arī paziņo Komisijai par šajās ostās piemērojamām pārbaudes un pārraudzības procedūrām, tostarp noteikumus par to, kā reģistrējami un paziņojami jebkuras minētās sugas zivju daudzumi katrā izkrāvumā.

3. Katra attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai visas izmaiņas ostu sarakstos un 2. punktā minētajās pārbaudes un pārraudzības procedūrās vismaz 15 dienas pirms to stāšanās spēkā.

4. Komisija nosūta visām attiecīgajām dalībvalstīm 2. un 3. punktā minēto informāciju, kā arī trešo valstu apstiprināto ostu sarakstu.

5. Komisija un attiecīgā dalībvalsts publicē apstiprināto ostu sarakstu un tā grozījumus savā tīmekļa vietnē.

II NODAĻA

IZKRAUŠANA KOPIENAS TERITORIJĀ

3. pants

Ienākšana ostā

1. Zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis vismaz četras stundas pirms kuģa ienākšanas attiecīgajā izkraušanas ostā tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras ostā paredzēta izkraušana, sniedz šādu informāciju:

a) osta, kurā kuģim paredzēts ieiet, kuģa vārds un reģistrācijas numurs;

b) paredzētais ienākšanas laiks šajā ostā;

c) uz kuģa paturēto īpatņu daudzums pa sugām dzīvsvara kilogramos;

d) zona, kurā veikta nozveja, kā noteikts turpmāk 10. panta d) punktā.

2. Dalībvalsts var noteikt īsāku paziņojuma sniegšanas termiņu, nekā paredzēts 1. punktā. Tādā gadījumā dalībvalsts informē Komisiju 15 dienas pirms tā spēkā stāšanās. Komisija un attiecīgās dalībvalstis ievieto šo informāciju savās attiecīgajās tīmekļa vietnēs.

4. pants

Izkraušana

Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasa, lai izkraušana netiktu sākta, kamēr nav dota atļauja to veikt. Ja izkraušana tiek pārtraukta, tās atsākšanai ir jāpieprasa atļauja.

5. pants

Zvejas žurnāls

1. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2807/83 IV pielikuma 4.2. punkta, zvejas kuģa kapteinis pēc ienākšanas ostā nekavējoties iesniedz attiecīgo zvejas žurnāla lapu vai lapas, kā to pieprasa kompetentā iestāde izkraušanas ostā.

2. Uz kuģa paturētajiem nozvejas daudzumiem, par kuriem pirms izkraušanas krastā paziņots, kā minēts 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jāatbilst pabeigtos zvejas žurnāla ierakstos reģistrētajiem daudzumiem.

3. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2807/83 5. panta 2. punkta noteikumiem, zvejas žurnālā reģistrētais uz kuģa paturēto zivju pieļaujamais daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 10 %.

6. pants

Svaigu zivju svēršana

1. Visi pircēji, kas iegādājas svaigas zivis, nodrošina to, ka visus saņemtos daudzumus nosver uz kompetento iestāžu apstiprinātiem svariem. Svēršanu veic pirms zivju šķirošanas, apstrādes, nodošanas uzglabāšanai un transportēšanas no izkraušanas ostas vai to tālākpārdošanas. Svēršanas rezultātā iegūto skaitli izmanto, aizpildot izkraušanas deklarācijas, tirdzniecības pavadzīmes un pārņemšanas deklarācijas.

2. Nosakot svaru, ūdens dēļ piemērotais svara samazinājums nedrīkst pārsniegt 2 %.

7. pants

Svaigu zivju svēršana pēc transportēšanas

1. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt svaigas zivis pēc transportēšanas no izkraušanas ostas, ja zivis nav svērtas izkraušanas laikā un ja tās transportē uz galamērķi dalībvalsts teritorijā, kas neatrodas tālāk par 100 km no izkraušanas ostas.

2. Svaigu zivju svēršanu pēc transportēšanas, kā norādīts 1. punktā, var atļaut tikai tad, ja:

a) autocisternu, kurā transportē zivis, no izkraušanas vietas līdz zivju svēršanas vietai pavada inspektors, vai

b) kompetentās iestādes izkraušanas vietā dod atļauju transportēt zivis.

3. Uz šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto atļauju attiecas šādi nosacījumi:

a) pirms autocisterna atstāj izkraušanas ostu, pircējs vai viņa pārstāvis kompetentajām iestādēm iesniedz rakstisku deklarāciju, kurā ir norādītas zivju sugas un tā kuģa vārds, no kura šīs zivis izkrautas, autocisternas reģistrācijas numurs un informācija par galamērķi, kurā zivis tiks nosvērtas; deklarācijā jābūt norādītam datumam un laikam, kā arī paredzamajam autocisternas ierašanās laikam galamērķī;

b) transportlīdzekļa vadītājs a) apakšpunktā paredzētās deklarācijas kopiju glabā visā zivju transportēšanas laikā un galamērķī nodod to zivju saņēmējam.

8. pants

Publiskas svēršanas iekārtas svaigu zivju svēršanai

Ja izmanto publiskas svēršanas iekārtas, zivju svērēja puse pircējam izsniedz svēršanas kvīti, kurā ir norādīts svēršanas datums un laiks, kā arī autocisternas reģistrācijas numurs. Svēršanas kvīts kopiju pievieno tirdzniecības pavadzīmei vai pārņemšanas deklarācijai.

9. pants

Privātas svēršanas iekārtas svaigu zivju svēršanai

1. Ja izmanto privātas svēršanas iekārtas, piemēro šā panta noteikumus.

2. Svēršanas sistēmu apstiprina, kalibrē un apzīmogo kompetentās iestādes.

3. Zivju svērēja puse par katru svēršanas sistēmu veic ierakstus iesietā reģistrācijas žurnālā ar numurētām lapām ("svēršanas žurnāls"), norādot:

a) tā zvejas kuģa vārdu un reģistrācijas numuru, no kura izkrautas zivis;

b) autocisternu reģistrācijas numuru, ja zivis pirms svēršanas atbilstīgi 7. pantam ir transportētas no izkraušanas ostas; katras autocisternas kravu sver un reģistrē atsevišķi;

c) zivju sugas;

d) katra izkrāvuma svaru;

e) svēršanas sākuma un beigu datumu un laiku.

4. Ja svēršanu veic uz transportiera lentes, tai jābūt aprīkotai ar redzamu skaitītāju, kas reģistrē visu kopējo svaru. Skaitītāja rādījumu svēršanas sākumā, kā arī kopējo svaru reģistrē svēršanas žurnālā. Visus ar svēršanas sistēmas lietošanu saistītos datus reģistrē svēršanas žurnālā.

10. pants

Saldētu zivju marķēšana

No kuģiem ir atļauts izkraut tikai ar skaidri salasāmu marķējumu vai zīmogu identificētas saldētas zivis. Marķējumā vai zīmogā, kuram jābūt uz katras saldēto zivju kastes vai bloka, norāda šādu informāciju:

a) nozveju veikušā kuģa vārds vai reģistrācijas numurs;

b) sugas;

c) ražošanas datums;

d) zona, kurā veikta nozveja; zonai jāattiecas uz apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu, kurā piemēro nozvejas ierobežojumus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

11. pants

Saldētu zivju svēršana

1. Visi saldētu zivju pircēji vai uzglabātāji nodrošina, ka izkrautos daudzumus nosver, pirms zivis tiek apstrādātas, nodotas uzglabāšanai, transportētas no izkraušanas ostas vai pārdotas tālāk. Kastēs izkrauto saldēto zivju svaru nosaka pa sugām, reizinot kastu kopējo skaitu ar vidējo tīrsvaru vienai kastei, ko aprēķina atbilstīgi pielikumā noteiktajai metodikai.

2. Zivju svērēja puse reģistrē katru izkrāvumu, norādot:

a) tā zvejas kuģa vārdu un reģistrācijas numuru, no kura izkrautas zivis;

b) izkrauto zivju sugas;

c) partijas lielumu un paliktņu parauga lielumu, pa sugām, atbilstīgi pielikuma 1. punktam;

d) katra paraugā esošā paliktņa svaru un paliktņu vidējo svaru;

e) kastu skaitu uz katra parauga paliktņa;

f) taras svaru vienai kastei, ja tas atšķiras no pielikuma 4. punktā norādītā taras svara;

g) tukša paliktņa vidējo svaru atbilstīgi pielikuma 3. punkta b) apakšpunkta noteikumiem;

h) vidējo svaru vienai kastei, pa sugām.

3. Svēršanas rezultātā iegūto skaitli izmanto, aizpildot izkraušanas deklarācijas, tirdzniecības pavadzīmes un pārņemšanas deklarācijas.

12. pants

Svēršanas dokumentu glabāšana

Svēršanas žurnālu un ierakstus, kas paredzēti 9. panta 3. punktā un 11. panta 2. punktā, kā arī rakstisko deklarāciju kopijas, kas paredzētas 7. panta 3. punkta b) apakšpunktā, uzglabā sešus gadus.

13. pants

Tirdzniecības pavadzīme un pārņemšanas deklarācija

Papildus Regulas (EEK) Nr. 2847/93 9. panta 5. punkta noteikumiem visu izkrauto zivju apstrādātājs, saņēmējs vai pircējs pēc pieprasījuma, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 48 stundas pēc svēršanas pabeigšanas, iesniedz attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm tirdzniecības pavadzīmes vai pārņemšanas deklarācijas kopiju.

14. pants

Kompetento iestāžu piekļuve

Kompetentajām iestādēm pastāvīgi ir brīva piekļuve svēršanas sistēmai, svēršanas žurnālam, rakstiskajām deklarācijām un visām telpām, kurās tiek apstrādātas un glabātas zivis.

15. pants

Kontrolpārbaudes

Kompetentās iestādes veic visu izkrāvumu administratīvas kontrolpārbaudes, kurās salīdzina:

1) daudzumus pa sugām, kas norādīti 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā iepriekšējā paziņojumā pirms izkraušanas, un daudzumus, kas reģistrēti kuģa zvejas žurnālā;

2) daudzumus pa sugām, kas reģistrēti zvejas žurnālā, un daudzumus, kas reģistrēti izkraušanas deklarācijā;

3) daudzumus pa sugām, kas reģistrēti izkraušanas deklarācijā, un daudzumus, kas reģistrēti pārņemšanas deklarācijā vai tirdzniecības pavadzīmē;

4) kuģa zvejas žurnālā norādīto nozvejas teritoriju un kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus par attiecīgo kuģi.

16. pants

Pilna pārbaude

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina to, ka vismaz 15 % no izkrauto zivju daudzumiem un vismaz 10 % no zivju izkrāvumiem tiek pakļauti pilnām pārbaudēm. Šādas pārbaudes veic atbilstīgi 2., 3. un 4. punktam.

2. No kuģa izkrautās nozvejas svēršanas uzraudzību veic atsevišķi pa sugām. Ja nozveja no kuģa tiek izsūknēta krastā, uzrauga visa izkrāvuma svēršanu. Saldētu zivju izkraušanas gadījumā saskaita visas kastes un uzrauga pielikumā paredzētās kastu vidējā tīrsvara aprēķināšanas metodikas ievērošanu.

3. Papildus 15. pantā minētajiem datiem salīdzina šādus datus:

a) daudzumus pa sugām, kas reģistrēti svēršanas žurnālā, ar daudzumiem pa sugām, kas reģistrēti pārņemšanas deklarācijā vai tirdzniecības pavadzīmē;

b) rakstiskās deklarācijas, ko kompetentās iestādes ir saņēmušas saskaņā ar 7. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ar rakstiskajām deklarācijām, ko zivju saņēmējs glabā saskaņā ar 7. panta 3. punkta b) apakšpunktu;

c) atbilstīgi 9. panta 3. punkta b) apakšpunktam svēršanas žurnālā ierakstītos autocisternu reģistrācijas numurus ar numuriem, kas ierakstīti rakstiskajās deklarācijās, kuras paredzētas 7. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

4. Pēc izkraušanas pabeigšanas veic pārbaudi, lai noskaidrotu, vai kuģī vairs nav zivju.

17. pants

Pārbaudes darbību dokumentēšana

Visas 16. pantā minētās pārbaudes dokumentē. Šo dokumentāciju glabā sešus gadus.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Joe BORG

PIELIKUMS

Metodika saldētu zivju kastu vai bloku vidējā svara aprēķināšanai

1. Vidējo svaru vienai kastei nosaka atsevišķi pa sugām, izmantojot turpmāk tabulā norādīto paraugu ņemšanas plānu. Paliktņu paraugus izvēlas pēc nejaušības principa.

Paraugu ņemšanas plāns

Partijas lielums (kastu skaits)	Parauga lielums (paliktņu skaits × 52 kastes)
5 000 vai mazāk	3
5 001–10 000	4
10 001–15 000	5
15 001–20 000	6
20 001–30 000	7
30 001–50 000	8
Vairāk nekā 50 000	9

2. Sver katru parauga paliktni ar kastēm. Lai iegūtu viena paliktņa vidējo bruto svaru par katru sugu, visu parauga paliktņu kopējo bruto svaru dala ar parauga paliktņu kopējo skaitu.

3. Lai iegūtu tīro svaru vienai kastei par katru sugu, no 2. punktā minētā paletes vidējā bruto svara atskaita:

   a) vidējo vienas kastes taras svaru, kas atbilst ledus un kartona, plastmasas vai cita iepakojuma materiāla svaram, reizinātu ar kastu skaitu uz paliktņa;

   b) deviņu tukšu paliktņu (kādus izmanto izkraušanā) vidējo svaru.

   Šādi aprēķināto tīrsvaru vienam paliktnim par katru sugu dala ar kastu skaitu uz paliktņa.

4. Taras svars vienai kastei, kā minēts 3. punkta a) apakšpunktā, ir 1,5 kg. Dalībvalsts var piemērot citu taras svaru vienai kastei, ja tā iesniedz Komisijai apstiprināšanai savu paraugu ņemšanas metodiku un visas tās izmaiņas.